

بازخوانی یک راهبرد پایدار در مناسبات تجاری ایران

پایان شرطی سازی بازار با دیپلماسی منطقه‌ای

فرزانه غلامی | تاریخ اقتصادسیاسی ایران در دودعه اخیر بارها نشان داده است که گره زدن برنامه‌ریزی‌های کلان اقتصادی، توسعه زیرساخت‌ها و معیشت مردم به تصمیمات متغیر، لب‌خندهای دیپلماتیک و امضاهای ناپایدار سردمداران غربی نه تنها گره‌ای از مشکلات کشور باز نمی‌کند، بلکه به تشدید بحران‌ها و آسیب‌پذیری بیشتر اقتصادملی منجر می‌شود. این رویکرد انفعالی، کشور را در چرخه فرسایشی انتظارات تومری و شرطی‌شدگی بازارها قرار داده و سرمایه‌ها را به سمت بازارهای سفته‌بازی سوق می‌دهد. در چنین فضایی دکترین راهبردی «بی‌اثر کردن تحریم‌ها» بارها در بیانات و مطالبات اقتصادی رهبر شهید ایران به عنوان یک راهبرد تغییرناپذیر، بنیادین و عقلانی مطرح شده است. از نگاه تحلیلگران این دکترین بازطراحی هندسی جسورانه، معماری دوباره روابط تجاری، مناسبات ژئوپلیتیک و ساختارهای اقتصادی است تا تاب‌آوری ملی در برابر تکان‌های خارجی به نقطه بی‌بازگشت برسد و اهرم فشارهای خارجی برای همیشه مهار شود. به باور کارشناسان، اجرایی شدن این رویکرد عمیق، چندوجهی و چندلایه تنها در گرو فعال‌سازی هوشمندانه ظرفیت‌های ملموس پیرامونی، یعنی بهره‌برداری حداکثری از مرزهای همسایگی و مشارکت در ائتلاف‌های نوظهور جهانی نهفته است، به‌ویژه اینکه در شرایط کنونی نیز شکنندگی توافق با غرب بار دیگر سیگنال‌های نااطمینانی را به بازارهای داخلی مخابره کرده است.

معماری لرزان تجارت زیر سایه نهادهای مالی غرب

برای دهه‌های متمادی، معماری تجارت خارجی و مبادلات ارزی ایران بر مدار کانال‌های مالی سنتی، متمرکز و کاملاً نظارت‌پذیر توسط نهادهای فراملی غربی تنظیم و هدایت می‌شد. سیستم‌های پیام‌رسان بین‌بانکی نظیر سوئیفت و فرایندهای تسویه ارزی مبتنی بر چرخه‌های دلاری و یورویی به دلیل ماهیت به شدت متمرکز و وابستگی نهادهای، ساختاری و حقوقی خود به هژمونی اقتصادی و سیاسی ایالات متحده و متحدان اروپایی‌اش، عملاً به پاشنه آشیل اقتصاد ایران تبدیل شدند و این ساختارهای ظاهراً بین‌المللی اما در باطن غربی به راحتی در قامت ایزداری بی‌رحم برای اعمال فشار حداکثری، ردیابی دقیق محموله‌های تجاری، شناسایی شرکای اقتصادی ایران و در نهایت انسداد شرکایان ارزی کشور نقش آفرینی کردند.

بررسی تجربه‌های تلخ و پرتکرار گذشته در ادوار مختلف سیاسی به روشنی نشان می‌دهد هرگونه گشایش موقت و تاکتیکی در این کانال‌های سنتی، با تغییر دولت‌ها در کشورهای غربی یا چرخش‌های ریز و درشت سیاسی در نظام بین‌الملل، به سرعت به حالت تعلیق درمی‌آید یا منسروط به باج‌خواهی‌ها و امتیازبندی‌های بی‌پایان سیاسی و امنیتی می‌شود و کمترین بی‌اثر کردن تحریم‌ها دقیقاً همین گسل و نقطه آسیب‌پذیر ساختاری را هدف قرار داده است. مطالبه کلان حاکمیت و رهبری شهید همواره بر این محور

استوار بوده است که باید با تکیه بر دانش بومی و دیپلماسی فعال، معماری جدیدی برای پرداخت‌ها و تعاملات ارزی طراحی کرد که اساساً کلید و اتاق فرمان آن در دست واضعان تحریم نباشد. در این میان «هزینه فرصت» ناشی از انتظار کشنده و فلج‌کننده برای مشخص شدن نتایج مذاکرات دیپلماتیک، یکی از موانع اصلی و بنیادین در مسیر پیش‌بینی‌پذیری اقتصاد برای فعالان بخش خصوصی، تولیدکنندگان خرد و کلان و سرمایه‌گذاران داخلی بوده است. هنگامی که یک فعال اقتصادی، ساختار زنجیره تأمین، خرید مواد اولیه، برنامه‌ریزی تولید و استراتژی فروش خود را به امید احیای کانال‌های سنتی و رفع تحریم‌ها در وضعیت تعلیق و ابهام نگه می‌دارد، عملاً سرمایه در گردش و پویایی اقتصاد کشور دچار ایستایی و رکود تومری می‌شود و آمارهای کلان اقتصادی به وضوح نشان می‌دهند که در دوره‌های طولانی تعلیق دیپلماتیک، تشکیل سرمایه ثابت کاهش می‌یابد.

از این رو به باور عموم اقتصاددانان ایرانی، مطالبه قطع وابستگی روانی و عملیاتی اقتصاد ملی به نتایج مذاکرات خارجی که بارها از سوی رهبری شهید به عنوان یک بند حیاتی و تغییرناپذیر در

سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی ابلاغ شده است، یک شعار آرمان‌گرایانه نیست؛ بلکه یک الزام کاملاً فنی، کارشناسی و حیاتی برای بازگرداندن ثبات، آرامش و عقلانیت به بازارهاست و تغییر این زمین بازی نابرابر، مستلزم این است که شرکای تجاری کشور از میان بازیگران و اقتصادهایی انتخاب شوند که منافع راهبردی، امنیتی و بلندمدت آن‌ها با منافع ایران، پیوندی ناگسستنی و دیرینه دارد و با هشدارهای توخالی و فشارهای ثانویه آمریکا به راحتی دستخوش تغییر، هراس و عقب‌نشینی نشوند.

بر همین اساس صاحب‌نظران تأکید دارند فرایند رفع تحریم یک متغیر کاملاً برون‌زا و بی‌ثبات است، اما راهبردی بی‌اثر کردن تحریم، فرایندی ۱۰۰ درصد درون‌زا و پایدار است که هزینه‌های اجرایی تحریم را برای غرب، سنگین و سنگین‌تر می‌کند.

سپر دفاعی لجستیک در مرزها و بازار منطقه‌ای

ایران در یک موقعیت ژئوپلیتیکی، ژئواکونومیکی و ترانزیتی ممتاز در نقشه جهان قرار گرفته است. برخورداری از مرزهای گسترده زمینی و دریایی با ۱۵ کشور همسایه، یک مزیت استراتژیک و

موهبتی بی‌بدیل است که کمتر کشوری در جهان از آن بهره‌مند است. حجم سالانه تجارت کشورهای پیرامون ایران، براساس آخرین برآوردها و تحلیل‌های نهاد‌های معتبر بین‌المللی هزار تا ۳ هزار میلیارد دلار است. به گفته یحیی آل‌اسحاق فعال اقتصادی پیشکسوت، ایران می‌تواند در این فضا سهمی ۳۰۰ میلیارد دلاری داشته باشد، اما متأسفانه کمتر از ۵۰ میلیارد دلار از این حجم عظیم تجارت را در اختیار دارد.

دسترسی آسان، ارزان و پایدار به این بازار عظیم و تشنه، یعنی وجود یک تقاضای ساختاری، واقعی و تضمین شده برای طیف وسیعی از کالاها و خدمات ایرانی و بر این اساس، مطالبات اقتصادی و استراتژیک حاکمیت و شخص رهبر شهید همواره بر این اصل خدشه‌ناپذیر استوار بوده است که سهم اقتصاد ایران از این سفره گسترده تجاری باید به شکلی تصاعدی و متناسب با ظرفیت‌های عظیم تولیدی، صنعتی، کشاورزی و صادراتی کشور افزایش یابد؛ چرا که از محصولات استراتژیک کشاورزی و دارویی گرفته تا فولاد و خدمات مهندسی ایرانی همگی خریداران تضمینی در منطقه دارند.

صاحب‌نظران معتقدند به دلیل نزدیکی مسافت، اشتراکات عمیق فرهنگی و مذهبی و حذف هزینه‌های سنگین و کمرشکن حمل‌ونقل بین‌قاره‌ای، قیمت تمام‌شده کالای ایرانی در این بازارها بسیار رقابتی، جذاب و برای تجار سودآور است و این بازار می‌تواند به عنوان حائلی قدرتمند، تکان‌های صادراتی ناشی از تحریم‌های دوردست را به طور کامل مهار و تاب‌آوری صادرات غیرنفتی ایران را تضمین کند. در همین راستا نباید فراموش کرد که تحریم‌های ظالمانه و یک‌جانبه در پایه‌ی، محدودیت‌های شدید بیمه‌ای و تحریم خطوط کشتیرانی بین‌المللی همواره از ابزارهای اصلی و مخرب فشار غرب بر شرکایان صادرات و واردات ایران بوده‌اند. اما در این میان، گستره پهناور مرزهای زمینی کشور با همسایگانی چون عراق، پاکستان، افغانستان، ترکیه، ارمنستان و کشورهای پر ظرفیت حوزه آسیای مرکزی، عملاً به عنوان یک شبکه دفاعی لجستیکی قدرتمند و یک پدافند غیرعامل تجاری بی‌نظیر در برابر تهاجم اقتصادی عمل می‌کنند. لازم به یادآوری است که ترانزیت جاده‌ای و ریلی از طریق پایانه‌های متعدد مرزی، تاکنون انعطاف‌پذیری فوق‌العاده‌ای در برابر سازوکارهای پیشرفته رهگیری و تحریمی خزانه‌داری آمریکا از خود نشان داده‌اند؛ چرا که جریان کالا را حفظ می‌کنند.

خروج از یوغ دیکتاتوری پولی با دلارزدایی و ائتلاف‌های نوظهور

عضویت رسمی، قطعی و تمام‌عیار ایران در سازمان همکاری شانگهای و گروه قدرتمند اقتصادهای نوظهور یعنی بریکس، یک گام کلان، تاریخی و ژئواکونومیک در راستای تحقق راهبرد تنوع‌بخشی به شرکای خارجی محسوب می‌شود و این ائتلاف‌های قدرتمند به دنبال ایجاد یک نظم اقتصادی چندقطبی، عادلانه و فرآغ از دیکتاتوری دلار هستند.

در پی طرح منویات و مطالبات رهبر شهید از سوی دولتمردان و سیاست‌گذاران ایرانی، این تشکل‌های بین‌المللی به عنوان بسترهایی عملیاتی برای خنثی‌سازی انحصارات غربی و دلاری دیده می‌شوند و حضور فعال در این ساختارها، امکان انجام معاملات کلان را دور از چشمان ناظر فدرال رزرو آمریکا (بانک مرکزی) فراهم می‌آورد.

محور کلیدی در دکترین بی‌اثر کردن تحریم‌های بانکی، پروسه پیچیده اما ضروری حذف دلار و یورو از چرخه مبادلات و جایگزینی آن‌ها با ارزهای ملی یا سیستم‌های پیام‌رسان مالی موازی است. اقدام‌های زیرساختی در سال‌های ۱۴۰۴ و ۱۴۰۵ از جمله اتصال سیستم‌های پیام‌رسان بانکی ایران و روسیه و استفاده از پیمان‌های پولی دوجانبه با چین و هند، ریسک انسداد دلاری‌ها در بانک‌های خارجی را به شدت کاهش داده و توسعه این سازوکارها، علاوه بر کاهش هزینه‌های مبادلاتی برای تجارت، مسیر را برای استقلال پولی هموارتر کرده و تاب‌آوری اقتصاد ملی را تقویت کرده است. به گفته کارشناسان اقتصادی از آنجایی که این سازوکارهای نوین، نظارت‌های ثالث غربی را غیرممکن می‌کند، باید با ابزارهای پوشش ریسک بانک مرکزی تکمیل شوند.

بخش خصوصی و افق پیش‌رودر شکست تحریم‌ها

بر اساس اعلام گمرک، حجم تجارت خارجی ایران در سال گذشته با وجود محدودیت‌های تحریمی و جنگ، نزدیک به ۱۱۰ میلیارد دلار بوده و این در حالی است که از نگاه کارشناسان، واگذاری اقتصاد و امور تجاری به بخش خصوصی واقعی و شناسنامه‌دار، شرکت‌های تعاونی مردمی، استارت‌آپ‌های تجاری نوین و تشکل‌های بازرگانی چابک، به دلیل گستردگی مویرگی آن‌ها در اقتصاد منطقه، می‌تواند گره‌گشای کور تجاری را باز کند.

در همین حال راه‌اندازی و تقویت هدفمند شرکت‌های مدیریت صادرات با تخصص ویژه در برندینگ، لجستیک یکپارچه و حل و فصل مسائل پیچیده مالی، در کنار فعال‌سازی کریدورهای ترانزیتی مانند شمال-جنوب، جغرافیای ایران را به شاهراه بی‌بدیل اوراسیا تبدیل و تحریم‌ها را بی‌اثر می‌کند.

جان کلام اینکه کارشناسان باور دارند راهبرد کلان و مبتنی بر تعقل و تدبیر رهبر شهید و مجموعه حاکمیت مبنی بر بی‌اثر کردن تحریم‌ها از طریق توسعه همه‌جانبه دیپلماسی همسایگی و همگرایی ساختاری با ائتلاف‌های بین‌المللی نوظهور، مطمئن‌ترین مسیر آژوده شده برای خروج قطعی اقتصاد ایران از دالان تاریک تعلیق مذاکرات با غرب است.

آمارهای مستند سال‌های اخیر هم نشان می‌دهند ظرفیت‌های منطقه‌ای، لنگرگاه اصلی ثبات اقتصادی کشور هستند و تحقق این مطالبات ساختاری نیازمند عزمی جدی در تمام لایه‌های اجرایی کشور است تا با رفع خودتحریمی‌ها و تسهیل قوانین تجارت مرزی، هندسه جدید تجارت خارجی ایران شکل بگیرد و ثباتی پایدار، درون‌زا و پیش‌بینی‌پذیر به بدنه اقتصادی ملی تزریق شود.

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی سالیانه شرکت نمین بیهق (سهامی عام) شماره ثبت ۷۴۰۰۵ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۰۸۸۱۴۵

بدین وسیله از کلیه سهامداران و وکلای قانونی محترم شرکت نمین بیهق (سهامی عام) دعوت بعمل می‌آید با در دست داشتن کارت شناسایی معتبر، در جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه این شرکت که رأس ساعت ۱۷ عصر روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۳۰ به آدرس مشهد، بلوار هاشمیه، نبش هاشمیه ۱۶، مجتمع کریستال طبقه سوم تشکیل می‌گردد حضور بهم رسانند.
دستور جلسه:
۱. استماع گزارش هیئت مدیره
۲. استماع گزارش حسابرس و بازرس قانونی
۳. تصویب صورت‌های مالی سال مالی منتهی به ۲۹ اسفند ۱۴۰۵
۴. انتخاب اعضای هیئت مدیره
۵. انتخاب بازرس اصلی و علی‌البدل جهت سال مالی منتهی به ۲۹ اسفند ۱۴۰۵ و تعیین حق الزحمه بازرس و انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت

آگهی فراخوان (نوبت دوم) کد اقتصادی ۴۱۱۳۴۵۶۵۱۷۱۷ شناسه ملی شرکت: ۱۰۷۶۰۱۲۶۰۸۲ شماره ثبت شرکت: ۷۸۴

آب منطقه ای مازندران در نظر دارد عملیات اجرایی پروژه مشروحه ذیل را طبق قانون برگزاری مناقصات به روش مناقصه عمومی یک مرحله ای با ارزیابی کیفی غیر همزمان با مشخصات زیر به مناقصه بگذارد:

ردیف	عنوان	مبلغ برآورد (میلیون ریال)	مبلغ تضمین (میلیون ریال)
۱	اجرای عملیات خط انتقال و مخازن ذخیره طرح آبرسانی به شهرستان میاندرد	۱۵,۸۴۱,۴۳۲	۲۶۸,۳۹۴

* محل تامین اعتبار: طرح‌های تملک داراییهای سرمایه‌ای
* شرکتهای دارای صلاحیت رشته‌اب، حداقل پایه ۱ از سازمان برنامه‌بودجه
* نوع تضمین براساس آیین نامه تضمین معاملات دولتی بشماره ۹۴/۲۲/۱۳۳۴۰۲/ت/۰۶۵۹۰۵۰ مورخ ۹۴/۲۲/۱۳۳۴
* مدت اعتبار پیشنهاد: ۳ ماه این مدت یکبار و بمدت ۳ ماه قابل تمدید می‌باشد.
* محل دریافت و تحویل اسناد: سامانه تدارکات الکترونیک دولت می‌گردد. به پیشنهاداتی که خارج از سامانه مذکور ارسال گردد ترتیب اثر داده نخواهد شد.
شناسه آگهی ۲۲۱۸۷۳۹
روابط عمومی شرکت آب منطقه ای مازندران

تا چابیت سرد میشه ، آگهی تو سفارش بده
همین قدر راحت و سریع پذیرش آگهی غیر حضوری در روزنامه قدس
۰۵۱-۳۷۰۸۸

اطلاعیه مناقصه عمومی یک مرحله ای

سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی سرخس در نظر دارد خدمات حفاظت فیزیکی، نگهبانی کنترل، تردد و مراقبت از اماکن و تاسیسات خود را به صورت قرارداد خدمات حجمی از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای به شرکت های واجد شرایط واگذار نماید.

شرایط شرکت در مناقصه

- دارا بودن شخصیت حقوقی و مجوز معتبر فعالیت در حوزه خدمات حفاظتی و مراقبتی
- برخورداری از توان فنی، مالی و سابقه اجرای خدمات مشابه
- ارائه تضمین شرکت در مناقصه مطابق اسناد مناقصه

متقاضیان می توانند از تاریخ ۱۴۰۵/۰۴/۱۴ لغایت ۱۴۰۵/۰۴/۲۳ نسبت به دریافت اسناد مناقصه از طریق سامانه **tender.khsfz.ir** یا دبیرخانه سازمان اقدام نمایند و پیشنهادهای خود را حداکثر تا ساعت ۱۴:۰۰ روز ۱۴۰۵/۰۴/۲۳ به دبیرخانه سازمان منطقه آزاد تجاری صنعتی سرخس تحویل دهند.

سایر شرایط و جزئیات در اسناد مناقصه درج شده است.

سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی سرخس

۱۳۰۵۰۶۲۸

۱۳۰۵۰۶۱۹۸

۱۳۰۵۰۶۲۸